

سرشناسه: وحیدیان اردکان، علی، ۱۳۴۰ -
عنوان و نام پدیدآورنده: منشور نگهبانی / نویسندگان علی وحیدیان اردکان، حسن سیستانی، علی اصغر ابراهیمی؛ [به
سفارش] موسسه خدمات حفاظتی و مراقبتی همیاران فهیم توس و پلیس پیشگیری استان خراسان رضوی.
مشخصات نشر: مشهد: آریامنشور توس، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۸۸ص.: مصور، جدول: ۲۱×۲۳سم.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۱۲۲-۰۰-۸
وضعیت فهرست رسی: فیبا
یادداشت: کتابنا
موضوع: قوانین و روابط اجرایی و کاربردی نگهبانان
شناسه افزوده: سیستانی، حسن، ۱۳۴۰ -
شناسه افزوده: ابراهیمی، علی اصغر، ۱۳۴۰ -
شناسه افزوده: موسسه همیاران فهیم توس
رده بندی کنگره: ۸۱۳۹۴م ۳و ۸۲
رده بندی دیویی: ۶۵۸/۴۷
شماره کتابشناسی ملی: ۴۰۶۹۳۹۱

منشور نگهبانی

نویسندگان:

سرهنگ علی وحیدیان اردکان (مدیرعامل موسسه حفاظتی و مراقبتی همیاران فهیم توس)
سرهنگ حسن سیستانی / سرهنگ علی اصغر ابراهیمی / با همکاری حسین ابدالی و محمد احمدی
ناشر: آریامنشور توس
طراح جلد: قاسم جعفری
طراح و صفحه آرا: احسان رضایی
تنظیم و گرد آورنده: علی اصغر ابراهیمی / فاطمه عرفانی جاهد
چاپ: چاپ قدس
نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۴
شمارگان: ۲۰۰۰
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۱۲۲-۰۰-۸

با مشارکت کانون فرهنگی هنری امام محمد باقر علیه السلام وابسته به مسجد جامع و مجتمع فرهنگی امام محمدباقر علیه السلام

فهرست

فصل یکم:

- ۱۰ ————— چگونگی و هدف تاسیس موسسات خدمات حفاظتی و مراقبتی
- ۱۱ ————— چراغ راهنمایی قرمز
- ۱۲ ————— آیین نامه انضباطی و وظایف نگهبانان
- ۱۸ ————— فرم لباس و آشنایی با تجهیزات انفرادی نگهبان
- ۲۵ ————— تنظیم صورت جلسه ، تهیه گزارش و دفاتر نگهبانی
- ۳۱ ————— شرح وظایف نگهبانان
- ۳۵ ————— حفاظت فیزیکی اماکن و تاسیسات و آشنایی با محل مأموریت
- ۴۰ ————— گشت زنی
- ۴۴ ————— حفظ صحنه جرم
- ۴۷ ————— مراتب طبقه بندی اطلاعاتی و اصول حفاظتی
- ۵۳ ————— طرز برخورد با افراد مظنون

فصل دوم:

- ۶۲ ————— اطفای حریق
- ۶۵ ————— امداد و نجات و کمک های اولیه
- ۷۳ ————— دفاع شخصی
- ۷۹ ————— آشنایی با انواع رفتار و پیشگیری از آن
- ۸۱ ————— دستگیری های حقوقی
- ۸۳ ————— آشنایی با شغلی
- ۸۶ ————— الگوهای رفتاری - عوامل حفاظتی و مراقبتی
- ۸۸ ————— آشنایی با مراکز انتظام پلیس پیشگیری ناجا

موسسه همیاران فهیم توس با استعانت از محضر خداوند متعال و توجهات حضرت بقیه... الاعظم ارواحناده براساس ماده ۸ آیین نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور از تاریخ ۱۳۸۲ با عنوان شرکت فهیم توس می باشد.

این موسسه فعالیت در انجام کلیه خدمات حفاظتی و مراقبتی در چارچوب قوانین و مقررات موجود از جمله حفاظت از اماکن دولتی و خصوصی فاقد طبقه بندی حفاظتی، شعب غیر مادر بانک های خصوصی و دولتی، موسسات مالی و اعتباری و نیز حفاظت فیزیکی در برگزاری همایش های دولتی و خصوصی، هم چنین مراقبت از گردشگران و مشاوره در امور طراحی های حفاظتی را دارد. موسسه همیاران فهیم توس با اهداف فوق افتتاح گردید و از تاریخ ۹۲/۱/۱۲ در زمینه حفاظت و نگهداری سازمان ها و موسسات دولتی و خصوصی به وعایف محوله ادامه داده و با رعایت دقیق قوانین و مقررات نیروی محترم انتظامی جمهوری اسلامی ایران، اداره کار و سازمان تامین اجتماعی رتبه اول کشوری و با حدود ۱۰۰۰ نفر نگهبان آموزش دیده، تا سقف ۶۰ قرارداد با بانک ها و موسسات مختلف منعقد کرده است.

از افتخارات این موسسه خدمت رازی از سال ۱۳۸۸ تاکنون در تشکیلات بارگاه مقدس و منور ثامن الحجج حضرت علی ابن موسی الرضا علیه السلام می باشد. امید است با برنامه ریزی و تلاش مضاعف، از نعمت خدمت رازی به نظام مقدس جمهوری اسلامی برخوردار گردد.

معرفی موسسه خدمات حفاظتی و مراقبتی همیاران فهیم توس	
شماره ثبت:	۳۴۲۶
تاریخ ثبت:	۱۳۹۱/۱/۱۴
شناسه ملی:	۱۰۳۸۰۶۰۴۳۳۳
شماره اقتصادی:	۴۱۱۳۹۶۶۱۷۱۴۵
تلفن تماس:	۳۲۲۸۸۰۳۸ تلفکس: ۳۲۲۵۷۸۵۵-۳۲۲۸۸۰۳۸
تلفن مدیر عامل:	۳۲۲۵۰۴۲۹ پیامک: ۱۰۰۰۵۱۱۲۲۸۸۰۳۸
نشانی اینترنتی:	h.fahim toos@gmail.com
کد پستی:	۹۱۳۴۷۱۴۴۱۸

«پیش‌گفتار»

دین متشکل از مجموعه معارف نظری و عقیدتی، احکام و قوانین عملی و نیز دستورات اخلاقی در ابعاد گوناگون فردی و اجتماعی، سازگار با عقل و فطرت انسانی که از سوی خداوند یکتا توسط پیامبران برای هدایت همه جانبه مادی و معنوی بشر، فرستاده شده است. اگر به طور کامل پیاده شود، سعادت و رستگاری دنیوی و اخروی را تامین می‌نماید.

کار دین و معنویت اسلام این است که انسان‌ها را به سوی وحدت و خدای واحد بخواند و سوق دهد؛ تلاش تکاملی انسان نیز در حقیقت حرکت سلوک از کثرت به وحدت است. یکی از راه‌های رسیدن به کمال انسانی و هم‌چنین حرکت از کثرت به وحدت، تعامل و همکاری در تنهایی امور خیر با استناد به آیه «تعاونوا علی البر والتقوی، مائده - ۲» می‌باشد.

از آن‌جا که انسان مدنی بالذبح است و به صورت اجتماعی زندگی می‌کند، بنابراین تعاون و همکاری یک اصل عقلایی است؛ اما همکاری و حمایت مطلق مورد تأیید اسلام نیست، بلکه باید در جهت بر و تقوی صورت پذیرد؛ مسلمانان موظف‌اند برای انجام کارهای نیک و همچنین اموری که زمینه پرهیزگاری را به وجود می‌آورد، دست در دست یکدیگر قرار داده تا نیکی و پرهیزگاری را در جامعه گسترش دهند.

از راه‌های دست‌یابی به تعاون در جهت امور غیرمسلحانه نمودن صدق و راستگویی در روابط فردی و اجتماعی است. صداقت و راستگویی از معیارهای تشخیص شناخت مسلمانان واقعی است؛ مسلمان واقعی همواره سعی می‌کند در گفتار، کردار و رفتار خود راستگو باشد.

از باب مثال؛ اگر فردی به لحاظ شخصی یا ارگانی، وظیفه‌ای داشته باشد، باید آن را به نحو احسن انجام دهد و اگر حق الزحمه‌ای در قبال شش ساعت کاری دریافت می‌کند، حتماً شش ساعت مفید خدمت نماید؛ در غیر این صورت خیانت و دروغ محسوب می‌شود و حق الزحمه‌ای که از راه خیانت و دروغ کسب شود اشکال شرعی دارد.

نقطه مقابل راستگویی، دروغگویی است. در تعالیم اسلامی در ارتباط با دروغ و خیانت، با آن تأکید بسیاری شده است؛ تا حدی که دروغ‌گویان را هم‌ردیف منافقان قرار داده است و تصریح نموده که اگر انسان دینی را ترک نکند مژه ایمان را نخواهد چشید.

یکی از آثار مخرب دروغ، رسوایی و بی‌آبرویی و نیز از دست دادن پایگاه اجتماعی و اعتماد مردم است؛ هم‌چنین دروغ انسان را به گناهان دیگر سوق می‌دهد و این امکان را به شخص دروغگو می‌دهد که به طور موقت پرده‌ای خلاف کارهایش بیفکند. از آن‌جا که دروغ شاخه‌ای از نفاق است، انسان را به مرور در صفوف منافقان ملحق می‌کند؛ چه بسا دروغگو خود را به چهره راستگویان در آورده و سخنش را به عنوان یک واقعیت القا می‌کند، در حالی که در درون، چیز دیگری است.

مسلمان واقعی کسی است که نه تنها در گفتار بلکه در کردار خود صدیق و راستگو باشد و دیگران را به صداقت و راستگویی تشویق نماید و سوق دهد.

از جمله امور خسیری که باید به آن روح بخشید، امانتداری است. امانتداری از مقوله‌هایی است که دنباله رو و از نتایج اثر بخش راستگویی است؛ یعنی تا زمانی که صداقت حکم فرما نباشد، امانتداری تحقق نمی‌پذیرد. از آن جا که خداوند متعال بهترین و بزرگ‌ترین امین و نگهبان است و از هر گونه دغل بازی و خیانت مبرا است، ما باید به نوبه خودمان در مقابل موهبت‌های الهی و نیز مردم، امانت‌داران خوبی باشیم. از امانات الهی که در اختیار انسان قرار دارد، اعضاء و جوارح انسانی از جمله زبان است. انسان باید سخن حق بگوید و از گفتن سخن باطل خودداری نماید.

زبان آمد از بهر شکر و سپاس
به غیبت نگردانش ای حق شناس

از دیگر امانات انسان، گوش است که باید از آن در راه شنیدن سخنان حق و غیر حرام استفاده کند و از غیر آن دوری گزیند. چشم را نیز می‌بایست از دیدن مناظر فساد آلود و آمیخته به گناه فرو بندد و به جای آن به مناظر عبرت‌انگیز نظاره کند. دست و پا دو امانت دیگر الهی است که باید برای کارهای خیر و عام‌المنفعه به کار گرفته شود و از غیر آن خودداری گردد.

امام خمینی (ره) در این باره می‌فرماید: «باید دانست که حق تبارک و تعالی، تمام قوا و اعضای ظاهریه و باطنیه را به ما مرحمت فرموده و آنچه از عالم غیب برای ما نازل کرده است، مطهر از آرایش بوده اند؛ بنابراین اگر ما در زمان ملاقات آن ذات مقدس، آن امانات را بدون آرایش به عالم طبیعت به امانت بکنیم، امان در امانات بوده ایم و الا خیانت کار بوده ایم و از اسلام حقیقی خارج و از ملت رسول اکرم صلی الله علیه و آله جدا می‌شویم» (چهل حدیث، صفحه ۴۷۹).

– رازهای مردم نیز امانت است. هیچ فردی حق ندارد اسرار مردم را به طریق، فاش نماید و موظف است که در حفظ اسرار کوشا باشد.

– فریضه‌های الهی از جمله نماز، روزه، حج، امانت‌های خداوند است که انسان می‌بایست در انجام صحیح و شایسته آن بکوشد و راه سعادت را در پیش گیرد.

– پست‌ها و مقام‌ها از جمله امانت‌هایی هستند که به افراد نهاده شده و باید در مقام خود در جهت رضایت عامه مردم که منوط به رضایت خداوند است استفاده کنند و نیز از مال اندوزی نامطلوب و رشوه‌خواری بوری نمایند.

– اموال و اشیایی که نزد انسان به امانت است، باید به نحو احسن نگهبانی و حفظ شود.

از باب مثال، فرد امین موظف است وسایلی که در اختیارش قرار دارد را نگهبانی و نگهداری نماید. همچون جان خویش مواظبت کند و بدون رضایت فرد امانت‌دهنده، به اموالش تصرف نکرده و آن‌ها را معیوب نکند.

در همه این موارد، هدف یکی است و آن پاسبانی و مراقبت لازم و مفید از اموال، اسرار و موهبت‌های الهی است. اگر فردی بخواهد به این امور خیانت کند، نه تنها حق خداوندی را به جا نیاورده است؛ بلکه مال دیگران را چپاول نموده و آثار وضعی‌اش دامن گیر وی خواهد بود.

تعاون در امانتداری، پیوند میان افراد اجتماع را مستحکم می‌کند و موجبات رحمت و از صفات مومنان است.

یکی از مواردی که باید مسلمانان یکدیگر را سوق دهند، تشویق به کسب لقمه حلال است. در معارف اسلامی غذای حلال و حرام تأثیرات شگرفی در زندگی انسان دارد؛ در حالی که برخی افراد از آن غفلت می‌ورزند. تجربه ثابت کرده کسانی که به دنبال روزی حلال هستند، رغبت و توفیق بیشتری برای انجام کارهای خیر به ویژه امور عبادی دارند. در مقابل کسانی که شکم‌شان را با هر مال و لقمه‌ای پر می‌کنند، از معنویات بسیاری دورند و اگر عبادتی صورت پذیرد از روی کسالت و بی‌میلی است.

این که حرام‌خواری چه اثرات موی بر جان و دل آدمی دارد بحث مفصلی است؛ اما باید بپذیریم که ریشه بسیاری از آلودگی‌ها و گناهان، در آلودگی روح آدمی است. لقمه‌های حرام همچون آب آلوده‌ای که جسم انسان را بیمار می‌کند، روح آدمی را می‌آزارد و ما باید نگهبان روح پاک خود باشیم.

وقتی فرد در اجتماع از گرفتن مال حرام ایا نداشت‌ه باشد و هر کس به دنبال پر کردن جیب خود باشد، روح برادری و نوع دوستی از جامعه رخت بر می‌بندد.

بنابراین لقمه‌هایی که برگرفته از درآمدی حرام است، آثار نامطلوبی بر رفتار و اخلاق اجتماع می‌گذارد؛ زیرا وقتی انسان، راه را برای کسب حرام باز دید و برای لقمه حلال و حرام تفاوتی قائل نشد، حریم‌های اجتماعی از بین می‌رود و دیگر فرقی میان دزدی، خیانت و کلاه برداری نخواهد بود.

در نتیجه مسلمانان می‌بایست در همه ابعاد زندگی به یکدیگر یاری رسانند؛ چه بسا این تعاون و همکاری در بستری که خود افراد، نگهبانان مردم در اقصی نقاط کشور هستند، تحت‌تأثیر پذیرد؛

زیرا نگهبانان مسئولیت‌های خطیر و حساسی را بر عهده دارند که باید در جهت جلب اعتماد عموم مردم بکوشند و چه زیباست اگر مزین به بهترین صفات کمال متعالی باشند.

والسلام علیکم
زینب جعفری